

4 thời điểm khiến con người tỉnh ngộ ra nhiều nhất

ISSN: 2734-9195 15:10 27/02/2025

Họ ngộ ra rằng cả một đời họ sống cho cái gọi là... ảo tưởng, trở thành nô lệ cho hai chữ thành công vì cái bản ngã hư vô.

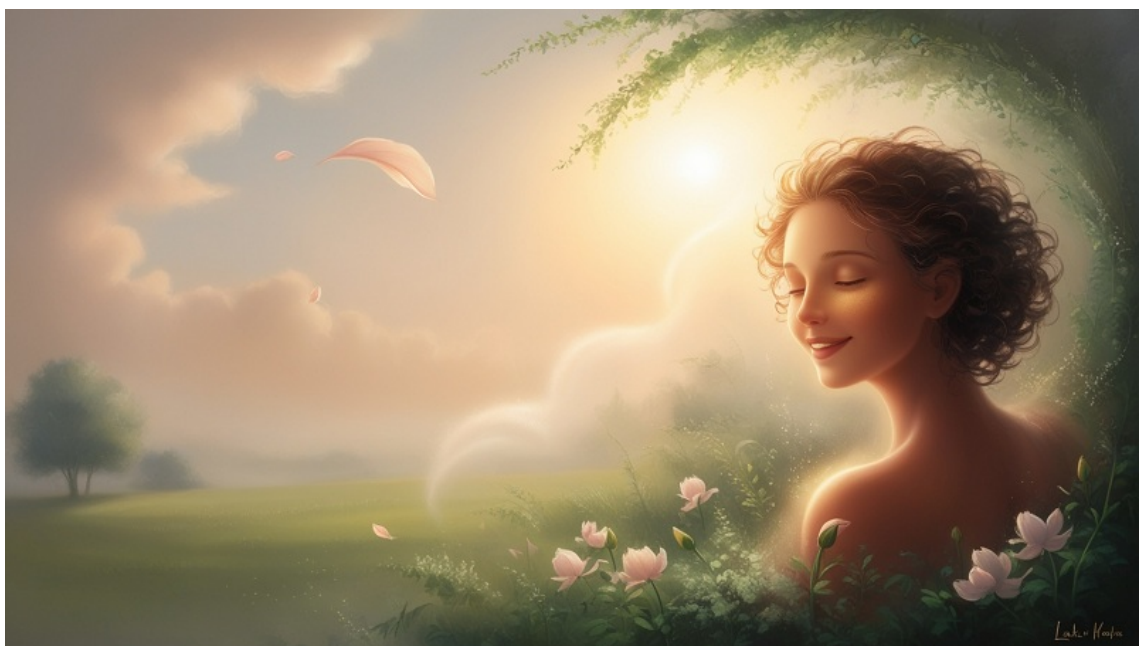
Khi lâm hoạn nạn

Khi sóng yên biển lặng người ta chẳng lo nghĩ gì nhiều. Chỉ khi gặp chuyện không như ý, chúng ta mới rõ lòng người. Có người sẽ vui cười trên sự đau khổ của ta, có người chỉ ngồi nhìn mà chẳng hề giúp đỡ. Đáng sợ nhất là những kẻ lợi dụng tình cảnh khi ta hoạn nạn rồi “thừa nước đục thả câu”.

Đây chính là lúc người gặp hoạn nạn nhìn thật rõ ai mới thực sự là bạn tốt và ai là kẻ tiểu nhân hư tình giả ý.

Tỉnh Ngộ rồi từ đó sẽ biết chọn bạn mà chơi.

Sau cơn bệnh “thừa chết thiếu sống”

Hình minh họa tạo bởi công nghệ AI.

Sau một cơn bạo bệnh, chúng ta mới hiểu sức khỏe là điều quan trọng nhất. Mọi sự khác đều xếp vào hàng thứ yếu. Thiếu sức khỏe, đời người chỉ là con số 0 vô nghĩa. Có nhiều thứ chúng ta thường coi trọng như hơn hết và tất cả nhưng chỉ sau một cơn bạo bệnh mới thấy rõ tất cả đều thật nhẹ.

Người ta Ngộ ra một điều luẩn quẩn của thế nhân là khi có sức khỏe thì vong thân để chạy theo của, khi đổ bệnh nguy kịch rồi thì bán của để cứu vớt tấm thân.

Sau mất mát lớn

Nhiều người tham muốn nhiều quá nên chưa bao giờ biết đủ. Cuối cùng có bị mất mát họ mới biết điều gì đáng trân quý nhất trong đời. Cuối đời, có trải qua rồi mới hiểu được, có hiểu rồi mới biết trân trọng nâng niu.

Trong đời, luôn có người làm chúng ta vui sướng nhất thì cũng sẽ có người khiến chúng ta đau đớn tột cùng. Với người làm mình đau khổ, hãy cố tìm cách quên đi, đấy mới là cách đối đãi tử tế nhất với chính mình.

Trước giờ nhắm mắt xuôi tay

Đến lúc lâm chung, trước giờ phút nhắm mắt xuôi tay con người ta chợt Tỉnh Ngộ rằng, cuộc sống đã qua chỉ như là giấc mộng, cái chết xô ngã mọi giá trị con người cật lực đeo đuổi, tất cả tan thành mây khói trong thoáng chốc. Người ta cay đắng và bất lực nhìn thấy mọi của cải, tiền bạc, chức tước... đều nhanh chóng mất đi, chẳng có gì thuộc về họ nữa.

Họ ngộ ra rằng cả một đời họ sống cho cái gọi là... ảo tưởng, trở thành nô lệ cho hai chữ thành công vì cái bản ngã hư vô.

Đáng tiếc, khi họ Ngộ ra điều này thì cũng là lúc họ hết thời gian điều chỉnh cuộc sống của họ được nữa rồi!

Vì thế:

Nhiều lắm trăm năm một kiếp người

Đến rồi ai cũng phải Đi thôi.

Hãy sống sao cho đầy ý nghĩa

Để buổi xuôi tay miệng mỉm cười...

Tác giả: **Như Nhiên - Thích Tánh Tuệ**